

Всичко въ предплатата
АБОНАМЕНТЪ:

Колкото броя — толкова лева.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ СЕ ПЛАЩА:

Годешни и свадбени 40 лв. Некролози и благодарности по 1 лв. на кв. см. Търговски реклами и др. по 1 л. на кв. см. Официални обяви по 2 лева. кв. см. Приставски обявления по 1 л. на дума. Дописки 5 лева на редъ.

Всичко за една публикация.

БРОЯ 1 левъ — Старъ брой 2 лева.

Ржкописи не се връщатъ

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ ул. П. Славейковъ Телефонъ № 199.
РЕДАКТОРЪ-СТОПАНИНЪ П. ЧОРБАДЖИЕВЪ.

СЛИВЕНСКА ПОЩА

НЕЗАВИСИМЪ УТРИНЕНЪ ВЪСТНИКЪ
Урежда редакционенъ комитетъ
ОСНОВАТЕЛЪ: КИРИЛЪ ПАРЛОВЪ.

Искате ли да бждете

елегантно облечени по последна мода
посетете шивачница

Димитръ Кондевъ и Снъ

(до Стария брѣтъ)

Изработва всички видове дрехи.

Цени подъ всеѣкаква конкуренция.

06 - 20 - 300

Рекламирайте въ в. „СЛИВЕНСКА ПОЩА“

Лекуване съ електричество

Електричеството има голѣмо приложение въ медицината, както имахъ възможностъ да констатирамъ това въ Парижъ и Женева.

Споредъ професоръ Албертъ Велъ електричеството, отъ медицинска гледна точка, е лѣкарство или по-точно сборъ отъ лѣкарства, защото всѣко измѣнение на електрическата енергия, има специални лѣчебни дѣйствия, които вариратъ не само съ новитѣ усъвършенствуваня на техниката, но и съ продължителността и повторението на лѣкуването.

Приложението на електрическата енергия за лѣкуване се нарича на медицински езикъ електротерапия, специаленъ браншъ отъ медицината.

Измѣненята на електрическата енергия, които позволяватъ постигането на многобройни резултати, сж известни подъ името: галванични, фарадични, интермитентни, полифазични, франклинични или статични и променливи токове съ високо налягане и голѣмо число трептения.

Промѣнливитѣ токове съ високо налягане и голѣмо число трептения се получаватъ благодарение на единъ трансформаторъ, какъвто е апарата на Гефъ, Дролъ, Роакуръ и др. Ако се свържатъ единъ отъ краищата на трансформатора съ единъ специаленъ инструментъ, нареченъ електродъ, който е пълненъ съ неонъ или другъ специаленъ газъ, и ако този електродъ се постави на тѣлото, получава се тѣй наречената диатермия. Пациентътъ усѣща една много приятна топлина, той е заобиколенъ съ облакъ отъ свѣтлина, която го прониква навсякъде и по този начинъ той се капи въ свѣтлина, прати електрическа баня, много полезна за нервитѣ.

Ако електродътъ се постави на известно разстояние отъ тѣлото, тогава имаме ревулсивно дѣйствие, получава се снопъ искри отъ ултравиолетова, ултрачервена, ултрасияна свѣтлина, споредъ съдържанието на електрода и въ сжщото време се от-

дѣля озонъ, какъвто има въ балкана, особено въ борова гора.

Главното лѣчебно дѣйствие на електрическия токъ се дължи на превръщането му въ ултравиолетова свѣтлина и отдѣлянето на озонъ. Дѣйствието на ултравиолетовата свѣтлина се състои въ освежаване, успокояване и укрѣпване на нервнитѣ клетки, усиляване нервната система, регулиране на кръвното движение и правилно хранене на човѣшкото тѣло. Дѣйствието на озона е дезинфекционно, особено полезно за бѣлитѣ дробове.

Имаме следнитѣ индикации за лѣкуване съ електричество:

1. Електричеството като успокоителенъ агентъ се употребява противъ нервностъ, безсъние, главоболие, субективенъ шумъ въ ушитѣ, невралгии, особено противъ ишпась, спазмогиченъ запекъ, антероколитъ, повръщане следствие възбуждане на пневмогастричния нервъ

2. Електричеството като елситомоторенъ агентъ се употребява противъ мускулна атрофия, неврити, медулярна парализация, периферична и детска парализация, церебрална хемиплегия, несдържане пикочната следствие атония на съответния мускулъ.

3. Електричеството като агентъ, който укрѣпва нервната система се употребява противъ меланхолия, хистерия, неврастения, нервно разстройство на стомаха.

4. Електричеството като агентъ, който улеснява и усилява кръвното движение се употребява противъ сърдечни болести, задуха.

5. Електричеството като агентъ, който регулира правилното хранене на човѣшкото тѣло се употребява противъ диабетъ—захарната болестъ. Електрическитѣ токове, приложени въ края на дългатѣ кости, усилятъ тѣхното растене и за това се използватъ при дѣца, които не сж достатъчно развити физически.

6. Електричеството като агентъ противъ възпаление се употребява при циреи,

лишеи, кожна туберкулоза, възпаление на пикочния мехуръ, възпаление на простатната жлѣза, маясълъ, екзема, падане на коса, възпаление на очитѣ

7. Електричеството като агентъ, който дезинфектира и разрушава се употребява противъ малки тумори, ангиоми, брадавици, хроническо течение на ушитѣ. За целта се употребяватъ специални електроди, както е случая за лѣкуване на ангиома. Въ този случай, когато минава токъ отъ 5—15 милиампера, имаме електрoлиза на тъканята, и коагулация на кръвта, а това запуща разширенитѣ малки кръвоносни съдове, които образуватъ ангиома. Съ други специални електроди се лѣкуватъ стѣснения на пикочния каналъ, бѣло течение у женитѣ, нередовна или болезнена менструация. Разрушителното и хемостатично дѣйствие на електричеството се използва за лѣкуване на фиброми и фиброзни анкилози.

8. Ревулсивното дѣйствие на електричеството се използва противъ известни плеврити, отоци, ревматизъмъ, подагра, понеже се явява процесъ на бързо окиселяване и освобождаване на организма отъ вреднитѣ вещества.

9. Електричеството като агентъ, който имунизира и дезинфектира се употребява противъ известни заразителни болести. Получениятъ озонъ съ специални инхалатори се вкарва въ гърлото и по този начинъ дѣйствува отлично противъ бронхитъ, катаръ на бѣлитѣ дробове, лошата кашлица. Този озонъ, насоченъ срещу гнойни рани или варикозни улцери, произвежда отлична дезинфекция. Ето защо, електричеството се употребява при лѣкуване гнойни или хеморагични метрити.

Този бѣгълъ прегледъ на многобройнитѣ дѣйствия на различнитѣ измѣнения на електрическата енергия показва, че лѣкуването съ електричество не трѣбва да се счита като нѣщо странно, но като едно лѣкуване необходимо и оглячно за много хронически болести.

Д-ръ Т. Н. Генчевъ
(Сливенъ).

Печ. и книж. Д. П. Хостовъ — Сливенъ

Скрѣбно съобщение

Всредъ вихъра и буритѣ на тежкия кръгълъ сирашки животъ, — средъ борбата—жаждата за наука, съкрушенъ отъ тежко боледуване — въ раздѣлта на своята младостъ, далечъ отъ родния си градъ—Сливенъ, следъ тежко мъчение склопа очи въ София.

Достойно преживялъ незгодитѣ, като семинаристъ въ братска Русия, а въ послѣствие въ Полша завършила човѣшка медицина, при неописуема мизерия, като мусж събирани волни помощи, — получаватигла докторъ Димитръ Колевъ, по време на 9 юни 1923 година.

Д-ръ ДИМИТЪРЪ КОЛЕВЪ

(на 34 год. почина на 1 юни, 1930 год.),

не е между живитѣ.

Благиятъ му характеръ и вири и ще ги насърчава въ борсокиятъ полетъ на духа, винаги бата за възтържествуване и реаше витае надъ неговитѣ друга-лизирание земледѣлскитѣ идеи.

Потопете въ сълзи този гордъ — спокоенъ, красивъ и младъ покойникъ.

Миръ на прахътъ му!

Покойникътъ бѣ напоследъкъ нѣколко години окол. лѣкаръ и въ гара Страуджа.

Той работи съ голѣма енергичностъ и чувство къмъ обществото, работи трезво и неуморно до последния си часъ за доброто народно, като лѣкаръ.

Великанъ като другаръ и човѣкъ, но и като членъ на Б. Земл. Н. Съюзъ (любящъ селото) съ духъ мощенъ, трезвенъ и спокоенъ, сърдце вѣчно засмѣно — препълнено съ любовъ къмъ земледѣлското движение

Отъ приятелитѣ и другаритѣ му.

Концертътъ

на младежкия „Червенъ кръсть“

Отъ нѣколко години назамя, подъ енергичното и неуморно трудолюбие на г-жа С. Д-ръ Дрънкова, „Червения кръсть“ при мъжката гимназия развива една трескава и плодотворна дейностъ. Като се има предъ видъ симпатичното дѣло на една благородна организация, целяща да подпомага и съдейства на беднитѣ и страдающитѣ, г. Мило Тодоровъ, съ съдействието на г-жа С. Д-ръ Дрънкова и г. С. Петровъ, представя, своята нова опера „Братята лебеди и сестра Зорница“. Съ тая своя нова работа г. Тодоровъ подчерта на ново своята мощенъ талантъ. Издържалъ отъ начало до край своя трудъ, г. Тодоровъ създаде настроение и възторгъ въ присъствующитѣ. Участвуващитѣ, макаръ и млади, дадоха добра и издържана игра. Нека не се забрави, че голѣмъ дѣлъ за доброто изнасяне има и г-жа Дрънкова, която неуморно работи за блѣскавото и добро изнасяне.

Вѣрвайка, че и за напредъ „Червения кръсть“ ще продължава своя величественъ възходъ, ние отправяме нашитѣ поздравления и въ захищения къмъ автора и къмъ всички

ония, които спомогнаха за дѣлото, и участвуваха въ оперетата
Р. Матеевъ.

Курортна колония

Морска колония.

Сливенскиятъ клонъ на Българ. Народ. Морски Съговоръ, урежда това лѣто колония за момчета отъ 14 до 18 год. възраст въ гр. Ахтополъ. Лѣтуването ще почне отъ 25 юни до 25 августъ и ще струва всичко 1500 лв. Родители, които желаятъ да пратятъ децата си, да се обърнатъ къмъ Председателя наклон. Срокъ за записване най-късно до края на м. Юлий.

Отъ мѣстния клонъ на Б. Н. М. С.

Курортната секция

при Д-во „Старя-Столица“ въ гр. В. Търново

съобщава, че държи на разположение хигиенични вили и стаи въ новия, най-хигиениченъ кварталъ на града както и въ лозята, за презъ лѣтния курортенъ сезонъ.

Желаящитѣ да прекаратъ това лѣто въ Търново и околността му, нека се отнесатъ до Г-нь П. Коначийски, ул. „Макензенъ“ № 17, за подробности.

Плутуванията за и отъ Търново презъ сезона, по Българскитѣ Държавни желѣзници, е съ намаление.

Търново е и ще бжде единъ отъ добритѣ и естивни курорти въ Царството.

Използвайте случая.

Отъ дружеството.

Нови слемени Шапки и пресни гумени обуца „Б А К И ШЪ“ при Буко Ашеръ 2—8

СКЖПОТНИЯТ

Отъ нея страда голѣмото мно-
зинство отъ нашия народъ.

Где по-вече, где по-малко
скжпотия има въ всички стра-
ни, скжпотията, обаче, въ Бъл-
гария никъде я нѣма. Хлѣбътъ
у насъ е най-скжпъ, макаръ, че
се произвежда повече отъ всяко
друго.

Скжпотията расте всѣки денъ.
И всѣки денъ се намаляватъ,
отъ друга страна, приходитѣ на
населенето.

Безработицата е голѣма. Ра-
ботническитѣ и чиновническитѣ
заплати сж нищожни. Занаят-
чи и дребни търговци не пра-
вятъ и „севге“. Селянитѣ нѣ-

матъ пукната пара въ джоба си
— пита се, где ще му излезе
края?

Скжпотията не се отнася са-
мо до храната и жилището. Тя
се простира и надъ облеклото,
така нареченитѣ „културни и
духовни потреби и пр.

Скжпотията расте гигантски.
Обаче отъ трибуната на Нар.
Събрание, се намѣриха хора—
„учени“, които отрекоха сжщес-
твуването на скжпотия въ насъ!

Впрочемъ, вѣрно е, че има
една незначителна категория хо-
ра, за които скжпотия не съ-
ществува.

„Земдаръ“.

БЕЛЕЖКИ НА ДЕНЯ

**Винаги да мислимъ
за тѣхъ, никога да не говоримъ.**

Следъ франко-пруската вой-
на въ 1870—71 год., която
завърши съ поражение за фран-
цузитѣ и когато имъ бѣха от-
нети дветѣ богати области Ел-
засъ и Лотарингия, великата
французки държавникъ и пат-
риотъ Гамбета бѣ казалъ: „ви-
наги да мислимъ за тѣхъ, ни-
кога да не говоримъ“. Около
50 години следъ това, следъ
Европейската война, французитѣ
си възвърнаха тѣзи две об-
ласти.

Горнитѣ мисли ни дойдоха на
ума, следъ като прочетохме раз-
мененатѣ телеграми между Н.
В. Царя и председ. на Д-вото
на зап. подофицери въ града ни,
г. Ив. Геновъ, публикувани въ
местния в. „Правда“ бр. 621
отъ 21 м. м., а подъ текста
имъ „бележка отъ редакцията“.
Редакцията на въпросния вест-
никъ се възмуцшава отъ съ-
държанието на телегр. на г.
Геновъ, като пропоти съ воен-
нолюбивъ духъ, а изрази „да
се поопъне ухото на г. пред-
седателя“, говори за липса на
елементарно възпитание у ав-
тора на тази бележка.

Вѣрно е, че днесъ за днесъ,
някой въ България, па и въ
цѣлъ свѣтъ, не може и да по-
мисли да обявява война, как-
вато наскоро и не може да се
очаква. Но знаемъ ли ние следъ
десетъ и по-вече години какво
може да се случи? При треска-

витѣ вжоржения днесъ на
цѣлъ свѣтъ, за които годишно
се харчатъ повече отъ 500 ми-
лиарда лева, ние можемъ да
бждемъ въ душитѣ си най-голѣми
миролюбци, обаче рано или
късно ще получимъ ужасна плес-
ница отъ грубата действителностъ
ако се приспиваме съ утопич-
нитѣ идеи, засега, за свѣтовенъ
миръ. Такъвъ нѣкога ще нас-
тъпци, но ние, пъкъ и може би
поколения следъ насъ, ще жи-
веемъ подъ угрозитѣ на днеш-
ното положение. Затова, ако сме
реалисти на дѣло, макаръ въ
душитѣ си да сме най-голѣми
миролюбци, идеалисти, дори а-
нархисти, не можемъ и не трѣб-
ва да си затваряме очитѣ предъ
жестоката действителностъ

Наистина, днесъ страната ни
е въ бедствено, тежко положе-
ние. Голѣмъ дѣлъ за него и-
матъ и катастрофалнитѣ войни,
следъ като сме затворени въ
тѣсни граници и съ стотици хи-
ляди бѣжанци. Две мнения по
това не може да има. Затова
всѣки българинъ има право, по-
не да мисли, засега, за по добра
участъ. Отъ мисленето никому не
става нито по-студено, нито по-
топло. А по-добра участъ мо-
жемъ да имаме при едно по-
друго положение на нашитѣ гра-
ници. При страшнитѣ последи-
ци отъ несполучливитѣ войни,
когато отъ всички страни се
огкжнеха отъ държавата ни
стари и нови територии, на кои-
то бисера е Македония, никой
рололюбивъ българинъ, особено
участникитѣ въ войнитѣ, немо-
гатъ да останатъ хладнокръв-
ни и иматъ поне право, нарелъ

съ споменитѣ си отъ войнитѣ,
да мислятъ и за ония мѣста,
където сж продавали кръвта
си, и където живеатъ българи,
подложени днесъ на поголовно
изстребление и денационализи-
ране. И въ този редъ на мис-
ли идва като естествено зак-
лючение, поне идеята за обеди-
ненето на бълг. племе, идеята
за „Свѣтъ Стефанска Бълга-
рия, да не изчезва отъ сърце-
то на българина. А следъ въ-
кове, когато манталитета на свѣ-
та се промени коренно, тогава
идеитѣ поколения ще мислятъ
и реализиратъ новия общественъ
стрей въ свѣта при който не
ще има войни, бедствия и ми-
зерия, а всѣки ще бжде дово-
ленъ и щастливъ.

Уверени сме, че тази е била
ржководната мисль на г. Ге-
новъ, при редактирането на въ-
просната телеграма; а не какъ-
то писача въ „Правда“ иска
да му припише мисльта, като
се залавя за буквалния изразъ,
да грабнемъ още днесъ пуш-
китѣ и отидемъ да се биемъ,
за което нѣмаме и физическа
възможностъ, обезоржжени и
обкржжени отъ силни, вжорж-
жени до жъби съседи. Но свѣ-
та е колело. Еднатъ слиза, другъ
се качва. Преди 12 години сле-
зохме, наднахме, доще време да
се качимъ наново, и то на върха.

Нека завършимъ съ думитѣ,
съ които почнахме: винаги да
мислимъ за тѣхъ, за заграбе-
нитѣ български земи и поробе-
нитѣ българи, но никога да не
говоримъ.

Княвъ.

ХРОНИКА

Група ученици отъ Котлен-
ското столарско у-ще посетиха
града ни, съ цель—сзнаване съ
забележителноститѣ му.

Ученици (около 20 души) отъ
Сливенското столарско у-ще за-
минаха на екскурзия съ маршрутъ:
Сливенъ — Казанлъкъ — Габрово
и обратно, а друга група зами-
на за Котелъ съ учителтъ г.
Ст. Стефановъ.

Истината
по пробивътъ на
Добро Поле!

Абонатитѣ неплатили
абонамента си да побър-
затъ и го платятъ.

биде смѣнена отъ 3-та пех. Бал-
канска дивизия, която вече се
настани по самата гранична ли-
ния отъ в. Мала Руца на Ко-
жухъ планина — Добро Поле —
Надже планина до Сакулева рѣ-
ка, като частитѣ имъ започна-
ха да се укрепяватъ за отбрана.

Презъ юний 1916 год. нѣ-
кой предни пунктове, като Прес-
ланъ, Ковалъ, Кукурузъ, Ди-
мова Поляна, Петерникъ, Ба-
ховски Ридъ, Добро Поле бѣ-
ха взети съ слаби наблюдател-
ни застави, понеже бѣха отъ
значение за отбраната и взе-
маха командующе положение
надъ Мжглѣнската долина.

Отъ началото на августъ
1916 година грѣцкитѣ погра-
нични части се оттеглиха. Въ
Мжглѣнско почнаха да се съ-
средоточватъ сръбски дивизии,
които настѣпиха и се опитаха

Най-новото въ Сливенъ

Извѣстявамъ на г-да посетителитѣ на г. Сливенъ, така
сжщо и на почитаемото Слив. гражданство, че открихъ

Хотелъ „ЦЕНТРАЛЪ“ и ресторанта
(домашна кухня)

обзавеждана лично отъ съдържателя

ТОДОРЪ ДОБРОДЖАЛИЕВЪ

като дългогодишенъ готвачъ.

Ще намѣрите строга почитностъ, образцова чистота и винаги прѣсна — вкусна и здрава (питателна) храна. Има и вегетарианска кухня.

Винаги пресни закуски и доброкачествени напитки.

Цени конкурентни.

Съ почитъ: Т. Доброджалиевъ
(срещу Окр. сждъ).

Ние не се шегуваме.

Сериозно внимание обърнете
Незабавно Вие се отправете,
къмъ Дветѣ Търновчета идете
Стоки съ голѣма ефтегия си набавете.

Фулари, Муселини,
Крепъ Монголи,
Тиролски басми,
Зефири, Пуплини,
Панами, Крепони,
Докове и Американци,
Не чакайте покани.

4—4

Манифактуренъ магазинъ

2-тѣ ТЪРНОВЧЕТА

Търси се лице

деятелно съ широки връзки за откриване нова застрахователна агенция.

Работа доходна и условия либерални.

Справка редакцията.

3—3—120

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ

на града. Справка редакцията.

3 стаи и кухня II етажъ съ
всички удобства въ центъра

3—4

Унищожени пощенски марки

вамъ. Справка редакцията.

и карти, български и
чуждестранни прода-
ватъ.

3—5

Б. Доброполски.

Пробивътъ на Добро Поле

въ 1918 год.

2

Какъ се създаде
Добро Поле

Въ края на 1915 година,
следъ изгонване на сърбитѣ отъ
Македония, по грѣцко-сръбската
граница нормалния пограни-
ченъ животъ се възстанови вед-
нага, като се замѣни само сръб-
ската погранична стража съ
българска. Въ началото на 1916
година се изпратиха части отъ
9-та пехотна Плъвенска дивизия,
квартирующа тогава въ
града Прилепъ, да засилатъ по-
граничната стража въ участъка
отъ завоя на рѣка Черна до
Кожухъ планина. Тогава се поч-
ва усиляване на пограничната

линия съ укрепяването на нѣ-
кои погранични пунктове и съз-
даването на пжгща. Проекти-
раше се направа на мостоветѣ
на р. Черна, направа на пжги-
щата отъ мостоветѣ къмъ ук-
репенитѣ участъци, направа на
пжгщата въ тила за свързка
между укрепенитѣ групи, на-
права на землянки и постройка
на фортификационни съорж-
жения. Работата по укрепява-
нето вървеше твърде мудро по-
ради каменистия теренъ, лип-
са на достатъчно инструменти
и българска безпечностъ.

Презъ мартъ, 1916 година,
9-та пех., Плъвенска дивизия

да овладѣятъ горноизброенитѣ
върхове. Нашитѣ наблюдателни
застави се засилиха съ пехота,
артилерия и картечници, заси-
ли се и укрепяването на тѣхъ,
а въ втората половина на Ав-
густъ се развиха ожесточени бо-
еве за сжщитѣ пунктове. Запа-
захме всички тѣзи пунктове, съ
тактическо значение за насъ,
затвърдихме се на тѣхната ли-
ния и по този начинъ се съз-
даде първата главна отбрани-
телна линия, заемаща и ударно
отбранявана отъ полковетѣ на
3-та пехотна Балканска дивизия.

Презъ есенъта на 1916 год.
се водиха редъ ожесточени бо-
еве предъ този фронтъ и въ-
преки всачки усилия на упори-
тия противникъ — сърбитѣ,
положението остана непрѣмне-
но, ние задържахме позици-

тѣ си.

На Надже планина и в. Кай-
макчалачъ боеветѣ сж завърши-
ха неуспѣшно за насъ. На в.
Каймакчаланъ 11 пех. Сливен-
ски полкъ даде около 3500
убити и ранени офицери и
войници; силно пострадаха и
частитѣ, които отбраняваха Над-
же планина. Нашитѣ напусна-
ха Надже планина и се оттег-
лиха на линията в. Р. съверно
отъ с. Грунище, Търнава — хре-
бета Змеица — в. Соколъ, като
по този начинъ се образува
новъ фронтъ, който се повѣря
тоже на 3-а Балканска дивизия.
На Надже планина про-
тивникътъ настани далекобой-
на артилерия. По този начинъ
положението на нашитѣ части
по Пожарския ридъ предъ Доб-
ро Поле стана извънредно теж-
(Следва)